

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Solitarius quomodo sese in cella, seu domo exercere debeat: duplex item solitudo quanto studio exercenda sit. Cap. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

VI
126

*Solitarius quomodo sese in cella seu domo exercere debeat:
duplex item solitudo quanto studio ex-
ercenda sit.*

CAP. VII.

Quotiescunq; cellam seu domum fueris ingressus, primum sit quod ante omnia facias, vt ad genua procidas, dominam tuam sanctissimam Mariam reuerenter salutaturus, tanquam matrem tuam, & cellæ seu domus tuæ dominam atq; patronam. Itaq; dic ad minus vnum *Aue Maria*. Deinde bis quotidie ante crucem Domini, aut ad locū orationi à te deputatū, vade, & mentaliter, seu vocaliter ora hoc modo: *Iesu Christe fili Dei viui, miserere mihi. Domine Deus meus, propicius esto mihi peccatori, pro quo dignatus es in crucis patibulo mori. Salua me Christe Iesu, per infinitam misericordiam tuam, quia per opera mea saluari non possum. Salua me pyssime & benignissime Deus, per merita passionis & mortis tue, quia abunde saluari non possum. Salua tu me o misericordissime Deus per beatissima matris tue, omniumq; sanctarum virginum, & sanctorum intercessionem ac merita, quia per me alioqui in æternum non saluabor. O sancte Ioannes Baptistæ, sancte Ioannes Euangelista (in uoca Apostole) sanctoq; tuos patronos quibus maiori afficeris reuerentia & deuotione) sancta Barbara, sed & tu fidelissima mater mea sancta Maria Magdalena, &c. N.N. orate pro me nec orare cessetis, donec statum immarecessibilem mansibilisq; hoc est, perpetua gratia diuina obtineam, qua efficiar & maneam semper, quomodo maxime diuina placeret voluntati meo donec ex merito passionis Domini mei Iesu Christi, post hanc vitam percipiam vel tantulam caræ, & eterna felicitatis portionem. Orate etiam quæso pro his quibus ego orare debeo, vt Dominus noster Iesus Christus unicuiq; tribuat suam gratiam & salutem.*

Post matutinas intrans cellam, procide ad genua coram beata Maria, & post eiusdem salutationem, eidem nuntia filium eius Iesum captum. Pete ab eadem veniam, vt tibi ignoscat quandoquidem propter tua captus est scelera agnus innocens. Roga eam vt pro suo vnigenito te in filium recipiat, atq; felicitatione captiuum te ad suos pedes teneat. O felicem vltionem, o saluberriam vicissitudinem, o captiuitatem iucundissimam, sancta Maria, ad tuos detineri pedes, captiuum possideri, in filiumq; adoptari. Quis dabit mihi o domina, vt misericordissimam hanc iram tuam in me exerceas, vltione hac gratissima me punias, puta vt loco filij tui mei causa tibi ablata, me teneas, nec abire sinas? Vtinam hæc crudelitas tua sanctissima aded in me me scruiat, vt nulla mihi etiam à te recedendi detur facultas, nulla permittatur abeundi libertas, nulla spes euadendi. Imò omnes sensus, omnes potentias, omnesq; vires animæ & corporis mei indissolubili virginitatis ac puritatis tuæ cingulo, castissimoq; vinculo amoris, o virginum sanctissima, ad pedes tuos inseparabiliter quæso constringe, vt posthac sim tibi filius pro filio, captiuus pro captiuo, adoptiuus pro vnigenito, postremò tuus pro tuo. Audiens ad ostium cellæ seu domus tuæ quempiam pulsare, dic: Anima hæc est defunctorum vna quæ pulsat, & in purgatorio cruciata petit subsidium elemosynæ spiritualis. Mox igitur dicas: *Requiem æternam dona eis Domine:*

Cellam seu domum ingredi quid primo faciendum.

Luca 18. Precario ante crucem domini quotidie bis dicenda quæ.

Sanctorum patrocinia imploranda

Exercitium ad beatam Mariam post matutinas.

Resignatio
ad Deum &
B. Mariam.

& *Aue Maria*: sicq; cum elemosyna huiusmodi ad ostium aperiendum vade Mane ac vesperi, in omni quoq; consolatione deuotionis, te commendes resignesq; Domino Deo, & B. Virgini, omnia beneficia ac dona ipsorum cum gratiarum actione eorundem custodix committens. Roga præterea eos, vt hæc conferuent, augeant, multiplicent ac confirment, ad profundissimam tui humiliationem, ac perfectissimam charitatem. In solitudine constitutus, sæpe numero à Deo tuæ vilitatis tibi cognitionem postules infundi, suæq; eductio bonitatis: faciat quoq; ne de ipsius beneficijs quicquã tibi ascribas, sed ipsum semper benedicas & laudes, in ipsum constantissimè confidas, de te vero, ac de tuis viribus desperes. Ora Deum sæpius pro dono confidentix, quæ reuera nobilissimum habet donum, quisquis hoc recipere meretur. Solitudo tibi non esse debet libertas (puta quia hominum non habes reuereri oculos) ad peccandum, sed potius timor, & respectus vigilantior diuinæ presentix. Ibi enim ante oculos ambulas Dei, cuncta cernentis. Frequentata solitudinem: Quanto enim frequentaueris, tanto etiam amabis. Admittere quantum potes viribus solitudinem obtinere mentis. Hanc tamen scito obtineri non posse, nisi abstractum seruaeris animum, ibiq; potissimum vbicumq; res fuerit quæ te meliorem deuotioremq; non facit. Quanto enim à creaturis abstracta heris, tanto coniunges Deo.

Solitudo
mentis quò
obtinenda.

Solitudinis
laus quan-
ta.

Solitudo
duplex.

Cella vti
B. Mariæ de-
dicanda sit.

Canticis
spirituali-
bus in solitu-
dine vten-
dum.

Nulla vnquam laus cellæ, hoc est solitudinis satis potuit exprimi. Hominem namque timentem Deum, si recipit, seruat, imò facit meliorem. Neque enim perturbatam conscientiam sustinet. Homo verè malæ conscientix in solitudine perseverare non potest, quomodo nec piscis mortuus in aqua recenti, sed aut projicitur, aut corrigitur. Est solitudo corporis, & est solitudo mentis. Prior propter secundam quaeritur. Qui vtrancq; obtinet, rem possidet felicissimam. Quod si altera tantum possit obtineri, solitudo cordis seu mentis multo maximè præferenda est. Quantum vales & præuales, recurre semper ad solitudinem. Ibi enim est purgatio debitorum, serenatio tentationum, illuminatio tenebrarum tumultuumq; hoc est cogitationum tumultuantium sedatio. Quod enim auro facit ignis, hoc solitudo siue cella suo facit cultori. Cellam seu cameram tuam dedica beatæ, imò beatissimæ semper virgini Mariæ, vt hic locus illi maximè sit sacer, familiaris, ac proprius. Et tu quoq; propter B. Mariam, locum, id est, cellam tuam habeas honorabilem, propterea scilicet, quia camera seu cella est B. Mariæ, in qua nil dedecus, nihil non castissimum, nihil deniq; non syncerum dici aut agi debeat: propterea quemadmodum supra monui, quotiescunq; cellam intras, ad genua procide: & antequam cuius operi manum admoueas dominam atque patronam cellæ saluta. Cellam intrans, exiturusq; semper te præmunias oratione. In cella ac solitudine expedit eremicolam ad spiritualem se lætitiã exerce- re: quia solitudo naturaliter tristitiã generat. Idcirco etiam spiritualibus canticis, hymnisq; & psalmis pro recreatione, ac animi deuotione in solitudine vti, bonum est, ita tamen secretè & modestè, ne proximis detur offensiculum. Extra cellam constitutos, & inter homines, seruare decet compunctionem, & morum maturitatem: quia sine his facilliter inter homines de- sumus.

Senfian